

Máté Adél

Elnapoló

Végre valami türethető
kijött a számon. Ami már
várható volt, mint a
kisjézus.

Dolgozni kéne. Írni.

Ni. Ír!

INRI*

Vadászat I.

tüdőt feszítő kiáltás
halkul a dalba
- semmi és senki nélkül
űzni a vadat, hogy majd
valahol hont talál a magány
nyulat űzni farkast űzni
forrást amelyből dal fakad

Szepesi Dóra

Felismerés

Ismerem

A virulás és hervadás

Hinta-palintáit,

Épülő palotáit,

Leomlásait.

Magot vetsz,

Csibéket nevelsz,

És nevetsz, nevetsz.

A csivitelések idején vontál taréjodba.

Vallomás Okos vagy, mint a Nap, /

gyöngéd, mint a Hold, /

ragyogsz, akár a csillagok - hogy szeressek? /

Változol, mint a felhők, / mozdulsz, mint a folyók, /

kilépsz medredből, mint az áradás - hogy szeresselek? /

Illatozol, akár a földek, / növésben élsz, mint a fák, /

virágozol, majd hervadsz, / kisvirág - szeretlek.

Találkozás A csend hangba öltözik /

A képzelet összeköltözik / Állandó lesz a változó /

Az érintés illatozó / A kinyílás gyümölcshez /

a sürgetés leül / A kívül, belül

magyaros Kerekecske gondocska, hol szalad a -, /

hipp, hopp, repülök, merre van a —, /

kipp, kopp, itt vagyok, meddig tart a -, /

csitt, csatt, megjövök, dirr, durr, beülök -, /

Pont, pont vesszőcske, készen van a -,

Születésnapozó A Jóisten a folyóparton jár,

és kavicsokat dobál, / Fiús játék, ismered, kacsázik. /

A felületen a kavics többször pattan, koncentrikus
körökben látszik. / Infinita la comedia!

0 folyvást játszik. /

Nézed az interferenciákat: lemniszkáta-szerelem. /

Az alámertülő, följevő értelem rétet hímez szívedben
Zeusz bikájának / Ma benne süt kérezem, /

és minden kérdésemre válaszol.

Nyár - tükörben A táj esupa kristály. Titkom tükrözi
mind, Valahogy virág megint. Kint és bent, megje-
lenik, rejtezik. Tudom, tudod. Forgandó. Mindig ép-
pen. Emlékszem, milyen a világ egy bogárka
szemében.

* Igric natura renovatur integra, azaz „A tűzben megújul majd a teljes természet.”